ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

శ్రీ సాయి సుదర్శన గీత

చతుర్దశ అధ్యాయము — గుణత్రయ విభాగ యోగము

(1) (16-11; డెబ్బైతొమ్మిదవ రోజు)

1.	కర్మము తప్పదు కానీ - ధర్మము తప్పకుసుమీ..నిందల్ వేయకు, అవినీతి సేయకు - నీ అండన నేనుండెద నిజమిది నమ్ము.
2.	సమాధి పలుకు - సర్వభారాలు మోతు శరణుగోర సంకోచమేల శరణాగతి సేయ - సచ్చిదానందమూర్తి సాయిని నేను

(2) (17-11; ఎనభైవ రోజు)

3.	తప్పులు చేసెదవేమి ఓ తనయుండ - నేనేమి నిను తక్కువ సేయలేదు ఒప్పునన్ చెప్పితి నీతులే గాని - తప్పొప్పులన్ సరిచూచు సర్వాంతరవర్తినై.
4.	కటకట పడనేటికీ - వలవల పోనేటికీ కపటము లేక కాంతువే - నా పదములన్ కాదనను ఏ నాడున్.
5.	చిటపట పడవలదు నా అనుగ్రహ - ఆగ్రహ మేదైనన్ నీ మంచికే నుడివిన సూక్తులివి నిన్ను పాలించు పరమాత్ముండనే - నే వసుధైక కుటుంబిని విశ్వనారాయణుండ...!
6.	పాపులనైనన్ పరితాపుల నైనన్ - తప్పులు ఒప్పుగ సెప్పి, ఒప్పున మార్చుట నా కొప్పెన్ గదా ఇందు నా తప్పేమున్నదో - నీ వలుగుట ఏలరా కన్నా !
7.	నను వదలుట మంచిది కాదన్నా - నీ ముందున్న.. నీ మదినందున్న నీ వచ్చట నిచ్చట నెచ్చట నున్న నీ యోగక్షేమము కాంక్షించుటకు నేనున్న - నే వసుధైక కుటుంబిని, విశ్వనారాయణుండ...!
8.	ధర్మో రక్షతి రక్షితః నీ ధర్మము తప్పకుండ ఉందువేని - నా ధర్మమునందే లోపము లేదు కనుగొంటే
9.	నే నెత్తిన దశావతారంబులెన్నో నీకున్ తెలియునే గాని..దారికాయనెంచి అనేకానేక అనేకమైన చెప్పగలేను నెన్నో రూపముల నెత్తితి మచ్చుకచెప్పెద నన్న మది నుంచుకుంటే...!
10.	గురువులకు గురువునైన విశ్వాంతర గురువు - దయగల దేముండు ఆ దత్తావతారంబు నేను గాదె ! తన పదములన్ శ్రీపాదములన్ జేర్పు ముక్తి మార్గమిచ్చు ఆ శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడన్ పరికించితివే నీవెనాడైనన్.!
11.	దుష్ట గుణములను దునుమాడి - శిష్ట రక్షణ చేయగ వేదముల్ నిల్పి సర్వ వేదాంగ వేదుడై వెలసిల్లిన - నరసింహ సరస్వతి నే గాదె?
12.	రాజులకు రాజు రాజాధిరాజు - మాణిక్య మహావిభుండ మదికాంచినావా ఏనాడైనా?

	పరిచయములో మించి సూక్తుల - ఉపనిషత్తు వేదాంగ వేదముల వెరసి మంచి మాటలన్, మించిన చేతలన్ - మీ ముందు నిల్చిన శ్రీ సాయి ప్రభుడ....!
13.	అహో అర్భక నన్నింక ఏల గుర్తింప లేదు! గుర్తింపు లేదా? నే ననేక, అనేకానేక రూపముల్ ఒప్పుచున్ ఏక రూపినై నిర్గుణుండనై, ఆత్మనై, పరమాత్మనై ఈ అవనిలో అణువణువున్ అంతర్లీనమై, ప్రవహించు చున్న సాయి సర్వాంతర శక్తినై సముడనై ప్రతిజీవి యందున్ వర్తించుచుంటి హృదయాంతర వర్తినై - ఆ పత్రీపురీశుండ నీ సాయి నాధుండనే.....!
14.	పరితపించుచున్న ఏ క్షణమ్ - పరమాత్మన్ చేరలేని మీ ఆత్మల అన్వేషించుచున్ పరమపదమైన దారిని చూపుచుంటి — పద, పద నీ పొద్దులు పడమట వాలకముందే...!
15.	నీ వచ్చిన కార్యము సక్రమంగా నిర్వర్తించిన సవ్యముగా నాదరియందు ఈ సుద్దులు నేల చెప్పెదను ఈ పొద్దులు ముంచక వచ్చెనన్న - నా పదములు చేరవే నికనైన పుణ్యశీలుండవై మోక్షగామివై...!
16.	మీకై తపించు మీ శ్రేయోభిలాషి - చెప్పిన సూక్తులివి, చిటుక్కున చేసుకు వచ్చితివేని చిటికెల నీయనా నీకు సాయిరక్ష - నే వసుదైక కుటుంబిని, సాయినారాయణున్...!
17.	పెద్దల మాటలు చద్దిమూటలే - మంచిదనుచు మరి మరి చెప్పి చెప్పిన నీతుల్ చెప్పకుండ - చెప్పితినేమో నీకు ఎకసక్కమయ్యెనా...!
18.	అరగించుకో లేవే, చెప్పితి నేను - నా మతిలేని భక్తునికిన్ నిక్కముగా నొక్కక్షణము, యోచన చేయుము స్ఫూర్తితో — వసుదైక కుటుంబిని నే శ్రీ సాయినాథుండ...!
19.	నా అనుంగు బిడ్డంచు చిటికెన వేలొదల లేక - చివరి క్షణము వరకున్, చిటిపొటి మాటలు చెప్పితి నీ చిక్కుల్ దీర్చన్, నీ వ్యధలన్ బాపుకొని అనవరతమున్ హరి నామ స్మరణ చేయ తరించి పోదువే...!
20.	చేయి విడిచి పోయిన చిన్న బిడ్డలకై నే తపించుచు - ఏనాటి నుండో ఈనాటి వరకున్ నీ కెంతల్ చెప్పిన అర్ధము గాదె - వింత మడిసివై నిలబడెద వేల...!
21.	కాలుడు రాకముందే నీ కర్మము తీర్చుకొని - నే చెప్పిన ధర్మము తప్పకుండా చరింతువేని తరించి పోదువు - వైతరణిన్ దాటించ నా కరము అందించితి...!
22.	పద, పద కాలుడు వచ్చు పొద్దు అయ్యె - ఈ సుద్దులు మింగుడు పడవింక గట్టిగ పట్టు, పట్టుబట్టి ఓ పట్టు - సాయిని చేరు నందాక...!
23.	చరించు ధర్మంబనుచు - నా పాదముల చెంత పట్టు బట్టు పట్టిన నాడే నిశ్చింత చింత వీడు - నే వసుదైక కుటుంబిని... నే సాయినారాయణుండ...!
24.	నీ స్ఫూర్తి, నా మూర్తి, నీ శ్రుతి, సాయిసంస్కృతికి - ఆలవాలమై నిలయగ అదికాదే విశ్వాలయము ఆనాడె గురువులకు గురువు సద్గురుండనై - విశ్వజనకుడైన సాయి విభుడన్ జేరి అర్హుండగుదువో ?
25.	అవనంత నా చూపు, పరికించు నది దోచు మనిషి, మనిషికి సాయిరూపుండ దోచు..అవనంత నేనే, ఆకాశమున నేనే, అంభోనిధి నేనే, జలమునన్, అగ్నినిన్, మనిషినిన్, మనసునన్,

	విశ్వాంతరాళంబు వ్యాపించు - విశ్వమే విశ్వనారాయణుండై తోచెను...!
26.	ఆనందమే బ్రహ్మ ఆనాడే అనిపించు - అహం బ్రహ్మాస్మి అన సూక్తినే విడనాడు అవనంత బ్రహ్మమే అది ఆనంద రూపమే కన్నావా వినిపించు - వినిపించ విశ్వాంతరాళమై నర్తించు చుంటి...!
27.	విశ్వ సంగీతాలు పలికించ లేదా - దిక్కులను నేను, దిక్పాలకుడను నేను, పాలకుడ నేను, పాలితుడ నేను, పరమాత్మను నేను, పాలనలో నేను, జలములో నేను, మరి మరి చెప్పిన ననుగనలేక కళ్ళు మూసితివేని నీ కర్మ కొదిలేయ...!
28.	ఇది సాయిగీత, నా చివరి మాటఇది - నీకై తపించ నే ఉండబోవు నన్ను జేరు నాటికీ ఇది చివరి మాట - వసుధైక కుటుంబిని నే శ్రీ సాయినారాయణుండ...!

(3) (18-11; ఎనభైఒకటవ రోజు)

29.	ప్రొద్దు పుచ్చెద వేలకో - సద్దున్ మణిగె, నీవు పోవు ప్రొద్దుల్ వచ్చెన్ సమ, సమస్త ప్రాణుల్ తమ తమ నెలవులకున్ - చేరెడి ప్రొద్దున్, ప్రొద్దుల్ వచ్చెన్...!
30.	నా సుద్దులన్ వినలేవు - నీ జీవిత ప్రొద్దుల్ గ్రుంకక వచ్చునే...! నీవింక గమ్యము నెపుడు జెరనేర్తువు ?
31.	నే పగిదిన్ ఇంకెన్ని పుట్టుకల్ పుట్టి - ప్రొద్దులపై ప్రొద్దులు గ్రుంకుచు నుండవే..నా సన్నిధి కెపుడు వత్తువు. అన్నా! నీ నిజమైన గూడు నా పదముల్ తోడు చేరు తుది గమ్యము నిజమిది నమ్ము...!
32.	గూడున్ లేదని విలపించకు - భగవంతుడు నీ తోడుండగ - నీ కేల, ఈ భంగపాటు..నీ బాధలన్ మరచి బధిరత్వము విడిచి - కడచిన దినములకున్ వగువక ..కనబోయెడి దినములై వెరవక నీ కన్నులన్ కమలాక్షున్ వెదికి తరించు ..ఇదే శుభ శుభోదయ ప్రొద్దుల్ సుమా ?
33.	భగవంతుడు కన నీ కన్నుల ముందర - లేడందువా! నీ కన్నుల కన్పించెడి సద్గురువు నమ్ము: దైవము జేర్చున్ విష్ణుపద సన్నిధి జేర్చ - సహాయుడై నిలుచు ప్రత్యక్షదైవము సద్గురువే సుమా...!
34.	మహావిష్ణు పద సన్నిధి చేరగ - నీ మదిన్, మదించు ముందు పాలన తోడెట్టిన, పెరుగొచ్చును నా పెరుగున్ చిల్కినంగదె - నవనీతము నీకున్ దోచున్ !
35.	పాలన్ వెన్న లేదని - పరిశ్రమ సేయకుండ అన నీకు చెల్లునా పరమపదము జేర మరియొక పరి నీ మనమును సరిజూసి సద్గుణంబుల్ నింపుము...!
36.	సత్యం నిత్యం చెప్పుము - తపస్సునన్ తనువు ధన్యము చేయుము సల్పుము బ్రహ్మచర్యము..చూపుము లోచూపు ఈ నాలుగు గుణముల్ నరుడా నీకు కల్గిన నాడే నారాయణుని పొందునందంగలవు...!
37.	సమదృష్టి లేని నాడున్ కల్గదు సుమా! ఆత్మ సాక్షాత్కారం సంయోగము పాటించని వాడు త్యాగిన్ కాడు - త్యాగత్వము లేనివాడు యోగిన్ కాడు యోగిన్ కాలేని వాడికి సమదృష్టేల కల్గున్ ?
38.	ఆత్మ సాక్షాత్కారం కోరిన వాడికి - ఈ నాలుగు గుణముల సంయోగము పాటించనిదే సరసిజనాభుడి సన్నిధి నెవ్వడు చేరనేర్తు...!

39.	మన తనువున్ తేరున్ గాగ ఆత్మ దాని చోదకుండు బుద్ధి సారథిగా ఇంద్రియంబుల్ పడుచు గుర్రాలై పరిగెత్త నేర్చునే.
40.	ఇంద్రియ విషయోప భోగముల్ జీవిత దారులే ! ఇది గ్రహించు శక్తిన్ లేక చంచల మనస్కుడవైయ్యే వేటికి ? ఈ వాంఛా లోలతల్, ఇంద్రియ స్వాధీనతల్ లేని — వారు జీవిత సరిగమ్యమున్ పొందగ లేరే....!
41.	నిశ్చల మనస్కుండవై జితేంద్రియుడవై విలసిల్లిన నాడె విష్ణుకైవల్యపదము నీకు స్వయముగ నిచ్చున్ తమ తమ వైభవముల్ మరిచి.. తమ, తమ విధుల్ ఫలాపేక్ష రహితంబుగా - నిర్వహించిన నాడే నీ జీవితమ్ములు మనోరంజితంబులై విష్ణుపద సంహిత సంయమ మందగలదు...!
42.	అశాశ్వతమైన జీవితాల తల్లడిల్ల నేర్తురే ! - తృటి కాలపు మెరుపున్ గని అదె జీవితమంచు హయములై - రయంబున ఆ పరుగులేటికిన్...!
43.	ఆత్మ సాక్షాత్కారం అందలేవు అసత్తునన్ అభిమాన వైరాగ్య రాహిత్యం నొంద రాణించెదవు శ్రీ రంగని జేరుము!
44.	నీరజనాభున్ జేర నీ రజోగుణంబుల్ రహదారిన్ జేర్చలేవు - సత్వగుణ సంయోగివైన సచ్చిదానంద మూర్తిన్ అంది లయించ గలవు...!
45.	కుక్క తోక బట్టి గోదారి నీద అఖండమైన నీ తెల్వి గన నే తెల్లబోదునా? గొర్రె తోకై ఎదగని నీ జ్ఞానమును గని - తలవంపులు కల్గెనే నాకు? కోతులకున్ కోరి కైవల్యమున్ నిత్తు నంటి నే నెత్తిన చేతులు పెట్టుకొందునే..!
46.	అసత్తు అన్న తెలియని నీ అజ్ఞానము - అది సత్తె సత్తు అంచు నొక్కి పలికెడి నీ సత్యవాక్యము గని ఫక్కున నవ్వకుందునా.! ఇంతటి మూఢమతివైన నా ముద్దుల కన్నా ! నీ మతిని నేనీనాడు మరి మరి వింతగ కన్న...!
47.	సకల సద్గుణంబుల్ కని, నా బంగారు ఖని - సమయోచిత సద్గుణ సంపూర్ణ మూర్తివై నీ వెప్పుడు అలరారెదవో! ఆ నాడే నాకు పూర్ణిమ నీ అజ్ఞాన చీకటి తెరల్ చీల్చుకొని వచ్చు పూర్ణ చంద్రుడై...!
48.	జగతికి పూర్ణిమ వెల్గుల్ సంపూర్ణ మూర్తులై - వెలగంగ నేర్తురే! మీ దివ్య విజ్ఞాన జ్యోతుల్ మింటిన్ మంటిన్ వెల్గించ వెలయంగ - ఇక నీ వేదాంత రహదారు లేటికిన్?
49.	సుఖ దుఃఖ విషయోప భోగముల్ - సమతన్ నొకపరి కనుగొన్న నాడె సచ్చరిత్రుడవై సద్గురువున్ శ్రీ హరిన్ - చేరగ నేర్చెదవే స్థితప్రజ్ఞుడవై...!
50.	నీ గాఢపు మమతల్ కట్టింపెట్టు గాటన్.. రజ, తమో గుణముల్ వీడి ఏ పూటన్, ఏ గూటిన్, నే భవంతుల సాధనంబులన్, కాంచన సౌధాగ్ర మణిమయ హర్మ్యములన్, చెట్లున్, పుట్టన్, తలదాచుకొనంగ నీడ నిచ్చు, తావంచు తర, తమ భేదముల్ లేక తమోగుణముల్ — విడిచిన నాడె గుణములకు గుణమౌ వెల్గిన నిన్నుకన వెల్గింతును జ్ఞాన జ్యోతిని నీవు అఖండ జ్యోతిన్ చేరన్...!
51.	లోభము మోహము రాగద్వేషముల్ - నొక పరిధిన్ గట్టిగ గుంటన్ తవ్వి కప్పెట్టి నీ జ్ఞానపు జ్యోతి గంట గణ, గణ మ్రోగించు - జేగంటన్ జేరన్ గంటల్ ప్రొద్దులు పుచ్చకు.....!
52.	అయ్యో నీ పొద్దుల్ వాలె లేరా, ఈ సుద్దుల్ ఇక నేరికి నేర్పుదు, చేరుమా నను సద్దున్ చేయక తరించగన్...!
53.	అండము నుండి మొదలిడి, నీ కర్దమపునంచు - పిండము నాటినుండి నీ పిండము పెట్టునంత దాక చెప్పిననీతుల్ చెప్పక వేదవేదాంగోపనిషత్తుల సారమున్ - నీకు ఉగ్గున రంగరించిపోసితిని కదరా....!

54.	రంగని చేరని ఈ శ్రీరంగ నీతుల్ సాయిగీతల్ వినంగలేని నీవు శిశువు కాదు... నీవు పశువే అవుదువు...!
55.	చేతికి చిక్కిన చిలక పిల్లకున్ చెప్పిన మాట విన రామ, శ్రీరామ తారక మంత్రం చెవులు తరించ చెప్ప నవురా ! నీకు ముదిమిన్ - వచ్చు ననుచు మిత్తిన్ నిను మింగుననుచు, కాలము కబళించుననుచు, నిను కమలాక్షున్ జేర్చన్.! కడపటదాక నా పలుకులు నిను ఏ మాత్రము మార్చవేటికిన్?
56.	పల్కవు గదా శ్రీరామ నామ సుధారస - పాన సుధాపయోక్తి ఓలలాడవే...! నీ ప్రారబ్ధమేమో ప్రాణముల్ - పోవునందాకన్ నంటంగలేవే?
57.	స్తోత్రముల్, మంత్రజప అనుష్టానముల్ నా సాయం శక్తుల రంగరించి నవవిధ భక్తి మార్గముల్ పోసితి నవురా, నీ నోటిలో, ఉగ్గుం పాలంచు ఊసితివే గాని బయటపడ ఒగ్గున్ పుక్కిట నేనాడైనా పట్టినావటరా..? చిలక పిల్లవు కాదు నువ్వు గుడ్లగూబవే...!
58.	ఖరమున కేల వేదాంగ విధుల్.? శునకంబు కేల స్వర్ణ కిరీటంబు..? సూకరంబుపై పన్నీటి ధారలు.. ఖడ్గ మృగము కన్నా బుద్ధుల్ చెప్పంగ వ్యర్థము కావేమో...! అన్నన్న నీదొక నరజన్మనా అని వాపోవుచుంటి...!
59.	ఏ చరిత్రల్ నిను మార్చంగ లేవు ఏ గీతన్, నీ గీతన్ దునుమాడ లేవు నీ మనసు కంటిన మురికిన్ ఏ గంగన్ కడగంగ లేదు నీ జన్మం తరించు మార్గము జనకుండనై చెప్పినందుకే ముజ్జగముల కార్యముల్ మున్ముందు నే మోసు భారముల్ వ్యర్థంబాయె నిప్పటికే...!
60.	వ్యర్థుండవై నీవు బ్రోవ నాకేటికి పో ! చేటు కాలము వచ్చెన్ - నీ చోటేదో ఆ కాలుడు వచ్చి చెప్పన్.....!
61.	మంత్రముల చెప్పితి: మంత్రమన,అర్థంబేమన - మరి నవ్వక మది ఏడ్చుదునే ! మంత్రమన, 'మ' అన మనసు మథించు 'త' అన తరించు జప, తపముల్ సేతువు అని చెప్ప జపమన తెలియని నీ మూర్ఖతన్ కని.. విని చెప్పుదు మరొక్క మారు, అవలోకించుమా...!
62.	'జ' అన జన్మ దుఃఖ దురితముల్ మాన్పి దుచ్చరిత్ర విచ్ఛేదనల్ జేసి 'ప' అన పరమ పావన మూర్తి పాదముల పథమున్ చేర్చున్ మొదటికి వచ్చిన నీ జ్ఞానము నా నోర్పున్ పరీక్షింప పరిరక్షకుండైన నే వేసారితిన్: మంత్రముల్, తంత్రముల్ నీ కేటికిన్...!
63.	తుదిసారం నేను చెప్ప చెప్పన్ గీతోపదేశమల్ చెప్పినన్ కలినోపషత్తుల్ నీ కంఠమున్ పల్కంగ లేవు, తారక మంత్రంబైన చెప్పంగలేని వ్యర్థుడా! నీ కేదిరా భవజలధిన్ దాట తరుణోపాయంబు...!
64.	విలపించు టేటికిన్ సులభ మార్గంబు చెప్పెదు నీ కర్దమవు రీతి అరటి పండు వలచి నీ కర్థంబగు రీతుల తాపంబు హరించు తపస్సునన్ నువు తరించ నేర్తువు గాని హరించు కాలము నిన్ను హరించగ వచ్చున్...!
65.	ఈ లోపలన్ మానస మందు నన్ను నమ్మి కరములన్ జోడించి సర్వస్వ శరణాగతి యన - ఒక్క నమస్కారం చాలున్!
66.	తృటియైనన్ సంతృప్తుడనై నీ కరమున్ మరియొక కరమున జేర్చినటుల నీ పదమున్ పరమ పదమున్ జేర్పింతు తరుణించ సులభోపాయంబు, - దాటు వైతరణిన్ మరి మరీ నర్దించి చెప్పితిన్...!

(4) (19-11; ఎనభైరెండవ రోజు)

67.	గుణము లెన్నిన్ కలిగినన్ - గుణములకు గుణంబులైన గుణరూపుండు మించిన దున్నదే? రమించన్ రమాపతిన్ - క్షమించున్, సద్గతి నిచ్చున్...!
68.	సద్గుణ సంపదలకు మించిన - సుసంపన్నుడు ఆ సుదర్శనున్ జేరుటన్ సద్గతి గాదే? పురుషార్ధము లెన్ని నేర్చినన్ పురుషోత్తముని కన్న యెన్న ఉన్నన్ మిన్న...!
69.	ఏటికి మాటి మాటికి, నీ చీకటి జన్మల లెత్త నేటికి? పురుషార్థ, కామ, మోక్షముల్ కన్నన్, ఆ భగవంతున్ - పునర్జన్మలన్ లేకుండగ లయించగ మిన్న...!
70.	నీతుల్ ఎన్ని చెప్పిన నాతుల్ కంటబడ మాయపు తెరలున్ సంసారమున్ నంటం గట్టుకొని కాములౌదురు గదా! మీ మానవుల్ అవుదురా ఏనాటికిన్ మోక్షగాముల్...!
71.	రజ, సత్వ, తమో గుణముల్ అధిగమించగన్ నారాయణ నామస్మరణం నాల్కన్ నాడినన్ చాలుం గదే....!
72.	నానా రకముల్, నానా మార్గముల్, మతుల్ పోవన్ యతుల విషయ వివిధ వేషధారులై.. నాటక రంగంబునన్ నటించు నర్తకులై, నానావిధ దోషంబుల్ చేయుదురేల? నారాయణున్ జేరబోరు, సరికదా నరకం అందంగలరేమో?
73.	ఆ అరవింద దళాయతాక్షుని పాదారవిందముల్ - పట్టంగన్, కందళిత దళ దళాసనుండ కనువిప్పి కైవల్య పదమున్ చేర్చున్, కరములన్ జోడించి కనులర మూతన్ భక్తిన్ ధ్యానించినన్, భక్తవత్సలుడు బ్రోచున్...!
74.	ధ్యానమున నిల్పుము పద్మాసుసినిన్, పడంగరాని పాట్లేల పడెదవో? పరధ్యాసలన్ పడి, పతితుడ వౌదువే, నిప్పుదిగి నన్ ఈ పరుగులు నేటికి?
75.	మనసా ! పదిలము పదిలము ! పది దారులన్ పడకు, అడుగడుగునన్ గోతుల్, నీ నాతుల్ మరి పది జన్మల - పునర్జన్మల కారణంబులౌ పాప కర్మలన్ చేయించు, పడి ఆ గోతులన్ పైకి గనలేక, పదె పదె - అడుగు అడుగునన్, నట్టడుగునన్ పడిపోదురు?
76.	చిట్టడుగు నీళ్ళైనన్ దక్కునా, నీ పాపపు చింతనల - చిక్కిడి బ్రతుకులపై ఏ పంచితమున్ చల్లినన్ పవిత్ర మవుదురే! నీ కామనల్ కామితంబు కాంతల్ నరక సంయుతములై మిము సేయంగ లేవు మోక్షగాములన్...!
77.	క్షణ క్షణమున్ క్షీణించు ఆయువుల్ - క్షణికమౌ బ్రతుకునన్ మోక్షాపేక్ష లేక కక్షల్ కార్పణ్యముల్, ఏ జీవిత పాపపు సంకెళ్ళై - పరంధామున్, జేరగనీక పట్టి లాగు పాశంబులై....!
78.	బ్రతుకున్ హారతి కప్పురంబై వెల్గించగన్, మీ కర్మ చింతనల్ కరిగించమంచు కన్నీళ్ళన్ కరములన్ మోడ్చి అర్పణ చేసినన్, వ్యర్థంబౌ - మీ జీవితాలకున్, అర్థంబు కల్పింతు, అర్థంబవునా...!
79.	వ్యర్థంబుగా నర్థంబులేని పూజలు ఎన్ని చేసినన్ వ్యర్థంబే గాని కాలం కలిసి వచ్చునా ! అర్థంబు తెలియక అనర్థంబుల్ నెత్తికి చేతులు తెచ్చుకొంటివే ! అర్థంబు గాదనుచున్ అరమోడ్చిన కనులన్ కైమోర్చన్... ఆ పదార్చనల్ అర్థించ నే నర్పించెదన్ నీకు నివాళుల్, నీరాజనముల్...!

80.	చీకటి బజారులంబడి దారిన్ తెలియని మదాంధులై - మదోన్మత్త ప్రేలాపనల్ మీ నిచ్చం వచ్చిన రీతి లక్ష్యం బెరుగక, అలక్ష్యులై ముంచుక వచ్చు మిత్తిన్ గని "ఆలో లక్ష్మణా" అని అల్లాడినన్ ఆలోచించుమా, దేవుడు నిను రక్షించ రాగలడో?
81.	కనుకన్ ఆ లక్ష్మీపతి పదసందోహముల్ - నీ లక్ష్యము గాగ రక్షింపన్ రాడ, లక్ష్యభక్ష్యముల్ తిన్న తృప్తికన్న ఆ లక్ష్మీపతిన్ - అరక్షణము తల్చిన చాలునే బ్రతుకు మిన్న...!
82.	అహరహరము హరహర యను - హరిహరి యను బ్రతుకు హరియున్ జేర్చు పదపద నీ పద సందోహముల్ - ఆ పరమేశ్వరున్ జేర్చ దివ్య పదమందున్...!
83.	చేతికి చేతులు కలిపి కైమోడ్చినన్ - ఆత్మన్ అంతరాత్మన్ కలప నర్థించినన్ మోక్ష కైవల్యమిత్తు, పరమాత్మను కలిపింతు - పాలన్ కలిసిన వెన్నవలె, కలిపి లయింతున్...!

(5) (20-11; ఎనభైమూడవ రోజు)

84.	సమస్త భూతములన్ - నాదగు ప్రకృతి గర్భమునన్ ఉద్భవించు సమస్త భూతములన్ తల్లీనతన్ స్థాపింతు - నా జడ చేతనా సంయోగంబునన్...!
85.	ప్రకృతి మాతయౌ - తన గర్భమునన్, సమస్త ప్రాణులన్ ఉద్భవింపగన్ బీజమునకు కర్తనై - తండ్రినై నడిపించితి జగత్...!
86.	త్రిగుణములన్ పుట్టిరి మానవుల్ - త్రివిధముల్ త్రివిధ గుణముల్ నానా గుణ గణముల్ ఉద్భవింతురే - వారి వారి ప్రారబ్ధాను సారంబులన్...!
87.	సాత్వికతన్ అలరారు వారు సుఖములన్ దాగి తేరి జ్ఞానమున్ అంట సాత్వికతబుద్ధిన్ సత్వమూర్తియై నిలుచున్.!
88.	రజోగుణంబులన్ వెలయువారు కష్టములకు కుంగుచు, సుఖములకు పొంగుచు, మానవబుద్ధిన్ మెలగు సర్వజగంబులన్ ముప్పాతిక నుందురే - రజోగుణములన్ మానవాగ్రణి కంటే...!
89.	తమోగుణులు తనదగు తప్పుడు పనులన్ గాక బాధ్యులు తమచుట్టు వారనుచు తర, తమ భేదము లెంచక తమ రాక్షస కృత్యముల అకృత్యముల్ చేతురు.. అవతలివారి నెందరినో అకటా ! ఈ రాక్షస గుణుల్ నేడున్ నాడున్ నెవరోర్తురో...!
90.	ప్రారబ్ధముల్ కర్మ ఫలముల్ - పూర్వ పుణ్య ఫలముల్ వారి వారి సుకృతి నొందగ పొందెదరు వారనేకులనేక ఈ - గుణముల్ విధి కర్మాను సాగరంబుగన్...!
91.	సాత్విక గుణములన్ -నొప్పారెడి వారు తా దిగవంతుడవుచు తనదగు స్వభావంబునన్ అంద సత్యలోకాల పొంద దివ్య మార్గుడై చనుదెంచున్...!
92.	రజో గుణాగ్రణి - నిజ భావము చేతన్ చచ్చునందాక కుడితిన పడ్డ ఎలుక పగిది చచ్చుచున్.. మానవ యోనులన్ మరి, మరి జన్మలెత్తన్ చచ్చి పుట్టునే...!
93.	తమో గుణాగ్రణి చచ్చుచున్ తన అహంకారం జంపగలేడు

	చచ్చి పుట్టున్, నీచ యోనులన్ - పుట్టినన్ మరి చచ్చుటకే పుణ్యగతుల్ అందగలేరు...!
94.	పుడమిన్ పుట్టిన ప్రతి ప్రాణిన్ - పూర్వ ప్రారబ్దమున్ కర్మ సంచితముల్ సుకృత యోగముల్ సంభవమౌను - జన్మాంతరముల్ ఫలమై ఫలితంబిచ్చు...!
95.	గుణులకు గుణమణియైన - సద్గుణ మణి తనదగు సత్ ప్రవర్తనల, సమయోచిత ధర్మంబుల స్థిరమతియై - సుస్థిరతన్ ఆశ్రిత మందారున్ పదములందె...!
96.	తన మతిని నిలిపి స్థిత ప్రజ్ఞుడై స్థిమితంబునన్ బ్రతికి అంత్యము నందున్ తన నిజ గుణముల సరళిన్ తెలప మరలిరాని పరమాత్మ తత్వమునన్ ఎగిరిన లోకంబుల లోక లోకాల జనకుడౌ ఆ పూజ్య పాదార విందముల లయించు మరలిరాని పరంధామంబునన్...!
97.	కోటికి నూటికి ఒక్కరు - నూటికి మేటి నొక్కరు మేటికి సాటి ఏ ఒక్కడో? సాటి వాడు నా బోటిగాగ...!
98.	జన్మలకెల్ల జన్మ అతనిదే సుమా ! - మంచి మరువంబు కొమ్మగా రవళించి సువాసనల్ వెదజల్లుచు తాపోవుందాక - తన నిజ సౌరభముల్, తన వెంటరాగ పరమేశున్ అందక పోగన్ పొందగ ఆ పరిమళమున్ - ఆ పరమేశుడే పరవశించెన్ గాదే...!
99.	కర్మము ధర్మంబులనుచున్ పదేపదే చెప్పిన పది మాటల పడి నవ్వుదువు చమత్కార చురకలంటన్! సూదిన్ కాల్చి నీ నోటన్ పెట్టిన చుర్రు మనంగన్ - బ్రింగెదవేమో! మిరపకాయ బజ్జీలంచున్...!
100.	వేదమున్ చెప్పిన చేదాయె యంచు - తత్వముల్ అరయ మన్న అరగవటంచున్..కర్మముల్ నెరపమన్న అనర్థమనుచున్ - కర్మముల్ చేయమన్న అది యొక ఖర్మంచున్ శిరమున్ మొత్తుకున్న నీ తిమ్మిరి అణంచ - నీ తిక్క బ్రతుకుల్ సరిదిద్దన్ ఎత్తంగ మరొక తిక్క రూపమున్, గుక్కల్ తిప్పగ ఈ లెక్కన చెప్పిన గీతార్థముల్ చెప్పక చెప్పితి పురాణ పుక్కిట కథల్...!
101.	ఏ రీతిన్ ఏ రెండు ముక్కలో - నీ కర్దము గాక చత్తువాయంచు చచ్చిన చావు చచ్చిచచ్చి మరి పుట్టి చచ్చినన్ అందెదవు ఏ త్రిశంకు స్వర్గమో...!
102.	మింటికి మంటికిన్ గాక - నడి మధ్యన్ వేలాడుతున్ ఈ నాటిదా నీ మానవ అహంకారముల్.. ఈ విశ్వ విభునకున్ తెలియని గుణములున్నవే..?
103.	అల ఆ మహర్షి, మహా తపస్వి - నాడే విశ్వామిత్రుడే తన తపమునన్ పండినన్ అహంకారము వీడగలేక నట్టిట అల్లాడెనే ! నరుడా! అహంకారం నిన్ నట్టేట ముంచక మానునే...!
104.	రాజర్షివని సంబోధించిననే తోక తొక్కిన త్రాచుపాముం పగిది బుస్సు బుస్సున విషంబు క్రక్కు కాలనాగమై - ఆ వశిష్ఠున్ కాటు వేయంబోయే...!
105.	కాలగతిన్ కాంచ ఆ కమలాకాంతుడు లేడే! బ్రహ్మర్షి తన దగు కోపావేశంబున జంపినన్ తనడను వారలేరి బ్రహ్మర్షిన్ తలుపుకు రాగా - ఆ తలపునే నిలిచెన్ ఆ వశిష్ఠ మహర్షికిన్...!
106.	పరమేశు ఆజ్ఞలేక - చీమైనన్ నొందునే అసువులన్ ! ఆ పరంధామున్ భక్తుండైన — ఆ మహర్షి చచ్చునే ! వీడి అహంకారపు కూతలకున్, చేతలకున్...!

107.	చంపెద నన్న, చచ్చెద నన్న — చంపెడు, చచ్చెడి వారలు ఎవరు ఎవరు, ఎవరు, ఎవరి చేతిలో - ఎవరు లేరు కాలమున్ శాసించగ...!
108.	కమలాకాంతుడే జగమంతన్ నిండ - తన అక్షుల నిండా కాంచున్ సర్వ ప్రాణులన్...!
109.	స్థితమతుడైన బ్రహ్మర్షి - స్థితమతుడే గనక స్థిరతన్ పలికె...! నీ దగు తనువున్ రాజ రక్తము నిండి ఉండెన్ — తపింప చేయుము నీ తపమున ఉగ్రమూర్తివై నీ తనువున్...!
110.	అహంకార మడుగంటగన్ - తపోగ్ని జ్వాలల తనువున్ తరింప జేసుకొన్న నాడే పిల్చె, 'బ్రహ్మర్షి'అని మహా తపస్సంపన తపోధనున్...!
111.	నాడా తపసున పండినన్ - ఆ తపోధనుడైన ఆ విశ్వామిత్రుండకే అహంకారము అణంచగా సాధ్యము - కాలేదెన్నినాళ్ళకో...!
112.	ఆ అహంకారియై చేసిన తపో ఫలముల్ - నానా రూపముల్ సృష్టిన్ చేసినన్ విశ్వానికి మిత్రుడై నిలిచే - ఆ విశ్వామిత్రుడు తపో సన్నిధుడవుటన్...!
113.	నీకున్ కడు తప ఫలమున్నదా! జన్మ జన్మల పుణ్య ఫలం నీ వెనుక మూటలు గట్టుకొంటివా? ముందిటి కొచ్చి చెప్పు - మున్ ముందిట జన్మల స్వర్గము అందుటకైనన్ అడుగిడ నేర్తువా?
114.	నీ చేతన్ ఏమి లేకున్నన్ - మూతికి మీసమున్నదంచున్ గర్వంబుగా ఆనాటి ఋషుల్ చెప్పుకొనంగ - గడ్డముల్ మీసముల్ ఏకము చేసి పెంచిరే...!
115.	మెలివేయన్ అవి గూడ లేవు - నీ కేటికి ఇంత పొగరుబోతు మాటల్...చేతల్...!

(6) (21-11; ఎనభైనాలుగవ రోజు)

116.	తత్వము, వంటబట్టని తత్వమని నీ - తత్వము తెలిసి చెప్పని తత్వము నాది. తప్పుడు పనులం చేయుచు - తత్వము చెప్పలేదంచున్ ఏడ్చెడి — నీ తత్వము మారునా... నే తత్వము చెప్పన్...!
117.	చెప్పిన తత్వము చెప్పక చెప్పితి - తత్వ తత్వాంతర రహస్యములన్ తరచిన్ చూడగలేని ఓ తత్వాంతికుడా! - తరుముకు వచ్చి, నే చెప్పిన తత్త్వం తర్కించితివి గాని తన్మయుడవై తత్త్వం వింటివే...!
118.	నీ తత్వము నీకు తెలియదు, పర తత్వంబేల నీకు.. పామరుడివిగా.! బ్రతుకుం పో మడి దున్నుక, ఆ మహిషమైన చెప్పున్ మరిన్ని తంత్రములన్...!
119.	పంచ తంత్రంబు పగిదిన్ - పంచ తత్వంబులకున్ నీ పంచేంద్రియములకున్ పంచితి రసవత్తర కళ గుళికలు చేసి - పంచరత్నము లంచున్ గుర్తించక నేర్వక పరమాన్నపు రుచులు లేవని పరి ఉంచితివే...!
120.	పంచ భోజ్యముల్ రుచ్యము లంచు - నంచుక తిందువు పరులకు పంచకుండగన్ పంచతత్వముల్ నీకు వంటం బట్టవు - విష ఔషధమంచున్ గ్రక్కున ఉమ్మితిరే తిండి పోతులై...!
121.	తత్వముల్ తరచి చూడగన్ - వెరచిన నినుగని నే వెక్కిరించినా... తన్నుక జచ్చెడి మీకేల - తత్వముల్, సంప్రోక్షణ చేయనా ఆవు పంచితముల్...!

122.	ప్రోక్షించినన్ సంప్రోక్షణ కాని బ్రతుకుల్ - తరచి తరచి చూచినన్ తగలవే ఏ సద్గుణములున్ నరుడా నీ వధికుండనుచు, బ్రతుకు నాల్గు నాళ్లలో - నారాయణున్ దలవక అహంకరింతువే...!
123.	నాకై నేను దివిన్ వీడి - భువికిన్ దిగివచ్చి, నీ అజ్ఞానమున్ అంతర్థితము చేయ యాచించితిన్ నిలిచి "రారే భక్తుల్ పదములు పట్ట మోక్షం బిత్తునంచు" ...!
124.	నే నారాయణున్, నీ పగిది అహంకరించినన్ ..నరుడా నీ వెటు పోదువో? తత్వములు నరయగ లేవు, పరతత్వము తెలియగ లేవు, బ్రహ్మత్వం నంద - ఆశల్ పడినన్, ఆ నింగికి నిచ్చెనల్ వేయుటే సుమా.!
125.	తుదిన్, మొదలున్ తెలియగ లేని - మీ బ్రతుకుల్ బ్రహ్మత్వము నొంద ఏ అర్హత ఉన్నదే? తెలియునా - ఊరికి తూర్పు పడమరలు....!
126.	కనుకన్ తత్వము వదులు వెరచినన్ తలచినన్ నీ తలకవి సరిపడు తత్వముల్ కానేరవు తక్కువ గాదు, నీ తత్వం అరసితి నంచున్ అలుగక నా అడుగుల్ పట్టు...!
127.	"హే ద్వారకాలయా! భక్త హృదయ నివాసి" నంచున్..హృదయంబు నుండి నా అడుగులకున్ మడుగులొత్త నేర్వన్! అడుగడుగు శరణం బడిగినన్ చాలదే... కడదేర్తు బ్రతుకులన్...!
128.	మీ ముంగిట కొచ్చి సిరులన్ పంచ - శిరిడీనన్ నిల్చిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మనై మదిన్ నను నెరనమ్మితిరేని ఇహపరంబున్ - మధుర వనంబు సేతు దుఃఖ జలధిన్ దాటింతునే ...!
129.	నమ్మగ లేవు, నే ఎదుట నిలిచి చెప్పినన్ - నారాయణుడన్న నాలుగు చేతుల్ శంఖు చక్రముల్, కనక కిరీటముల్ ఎక్కన్ - గరుత్మంతుడున్ లేడంచున్, కాదంచున్ చూతువే...!
130.	నే దారిద్ర్య నారాయణుల బ్రోచుటకై - దయన్ దుఃఖార్తులకు పంచుటకై శరణన్న వారిన్ మోక్ష పథగాముల - చేయుటకై అవతరించితిన్ నాకేల నాలుగు చేతులున్ .. ?
131.	దశకంఠుల దునుమాడ నా లెక్కకు - మిక్కుటమౌ బాహువులు గల ఆ రాక్షసుల్ లేరే ఇలన్ ఆత్మీయుల బ్రోచుటకు నాదగు - రూపము ఎత్తితిన్, నమ్మక నా అభయం వదులుకుంటిరే....!
132.	నమ్ముము నాడా ద్వాపర అవతారమె - నెత్తిన నా చిన్ని కృష్ణుడనే ! నాడా ఇంద్రుడు తనకున్ నైవేద్యముల్ - నిడక ఆ పర్వతమునకున్ పూజల్ సల్పితిమంచు...!
133.	అలిగి అల్పుడై ఆనందవ్రజ ప్రజలన్ - ముంచగ హోరున వానల్ పోరున గాలుల్ పిడుగుల్ భీకర భయోత్పాతముల్ - కల్పించగ ప్రజలు కకావికలైరి...!
134.	భయంబున నన్నభయం కోర - గోవర్ధన గిరి గోటితోనెత్తి - ఆశ్రయ మిచ్చిన నే - నీ చిన్ని కృష్ణునే..!
135.	నాడా రోజు మీరీనాడు మరచినన్ - నా స్మృతులన్ మీ హృదయ శృతులన్ చేసి పలికించితి ఆత్మీయానురాగంబులన్ - నే మీ ఆత్మీయుడనే, అంతరాత్మను అడిగి చూడుము...!
136.	మూఢ మతివై మరచిన మరచితివేమో! మన్నించి చెప్పెద మరొక్క సంఘటన మరి నమ్మక, ఉంటివేని, నీ మూఢతన నెంచి - మీ మూర్ఖపు బ్రతుకుల వంకన్ కన్నెత్తి చూడన్ మరి..!
137.	గాలుల్, వానల్, గాఢతరమై గాఢాంధకారంబు సేయ ఆ శిరిడిన్ చుట్టు ముట్టగన్

	పంచ భూతములన్ శాసించి అపితిన్ - సాయి పరమాత్మనై! ఆ గోవర్ధన గిరి గోటన్ ఎత్తకన్....!
138.	నే నాటి మదన మోహనునినే నుండగన్ - నా నివాసమైన మసీదు మెట్లెనన్ కదప నేర్తువే...! ఆ పంచ భూతముల్, నే వేడి నిట్టూర్పిడవన్ - పరిగెత్తక పోక, నిల్చునే నాదు ముంగిటన్...!
139.	జగంబులు నాదు విశ్వాసముల్తై - నాదు వాక్కుల్ ఉచ్ఛ్వాసంబుల్తై నిల్పిన నిరామయున్ నిర్గుణరూపున్ - ఆది బ్రహ్మన్, అవతారమెత్తితిన్ నమ్మక యుంటివే...!
140.	క్షమాగుణ సంపన్నుడ అప్పటి కిప్పటికైనన్ - నే నిప్పటి వరకున్ చేసిన తప్పులుం చెప్పితి ననుచున్ చింతలు మదిపెట్టక నా చెంతన్ వచ్చితివేని - నే నిత్తున్ క్షమించి క్షమాభిక్షన్..!
141.	జగతి సంక్షేమంబుల్ నెంచి - నీకున్ క్షేమంబంచున్ సద్గుణముల నెంచిన్ నీవు - నా తనుజుడ వంచున్ చెప్పితి గీతా రహస్యములన్...!
142.	చెప్పితి ననుచున్ అహంబు నిడకు - నా యందున్ ఏ అవమానము పడకు ఆత్మీయుడవై నీ యోగక్షేమంబుల్ కాంక్షించి - సదా ధర్మ సంవర్తుడవై ధరన్ ధర్మము నిలప నీ దరికొచ్చి, చెప్పిన సందర్భమిదిన్...!
143.	సద్గురువును, సరసిజనాభున్ - తల్లిన్ తండ్రిన్, సదాతాతల సంబంధీకుడన్ పరమాత్మన్, నీవు ఆత్మ స్వరూపుండంచున్ - సద్బోధనల్ చేసితి నాయందు నిన్ లయించగన్...!
144.	మట్టిన్ దొరికిన వజ్రంబైనన్ - మకిలంటగ స్వర్ణమున తపించగన్ నీ ఆత్మ పరమాత్మకు చెందినదైనన్ - పదే పదే జన్మలెత్తిన పాపరహితుండుగ చేసినన్...!
145.	అపై పవిత్ర సంప్రోక్షనల్, వేద బోధిత ధర్మముల్ - ధ్యానముల్ పంచామృత పానముల్, నీ పురిటి కంపులు పోగొట్ట నింపుగ దిద్దన్ — పునర్జన్మల్ లేకుండగ పునీతుల్ చేసి పురుషోత్తము చెంత జేరున్...!
146.	అడుగడుము అడుగడుగున అఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండ నాయకుండనై, అఖిలాండము నంతర్భాగముల్ - అడిగడిగి అడిగి గడి గడియ చెప్పెద ఆనందమునే.... ఆ అమృత గుళికల్ ఆస్వాదించ అర్హుడవైన నాడే....!
147.	అడిగెడి వాడికి చెప్పెడివాడు ఎపుడు లోకువే అంచు మీ లోకులందురే! లోకేశుడు నాకేటికి తలవంపుల్ - చెప్పినన్ చేయించినన్ చెప్పి చేయించినన్ చేసి చెప్పినన్ చేతనామూర్తినై చెప్పెద....!
148.	నే ఇల ఆవిర్భవించిన కారణం అరయగ - చెప్పితి ఎన్ని నీతులన్: చేంతాడునై నీ చేతికి జ్ఞానము ద్రావగ ఇచ్చినన్, అడుగంటు పాతాళమున అజ్ఞానమున్, చేద బావి గాగ, చేదన్ చేతగాని చచ్చు సన్యాసులకున్ — ఎంత చేంతాడిచ్చినన్ ఛేదించగ లేరు మాయన్....!
149.	మహిన్ మహిషంబుల వేదంబుల చెప్పించ వచ్చున్.. మరి మారని నరులన్ మార్పించగ ఎత్తంగ వలయు ఎన్నో జన్మల్ మనిషికిన్ చెప్పెద ఒక్క మాట... పశువులకున్ వేసెద ఒక దెబ్బ.. వ్యాఘ్రముకైనన్ అగ్నిన్ చూప భగ్గుమను అవగుణమున్...!
150.	నే చెప్పన్ కొట్టక చేరి నీ చెంతన్ చింతల్ బాప - నవ చైతన్య మూర్తిన్ చేసెదనుచు చెప్పితి..ఈ గీతామృత బోధనల్, రాగము కుదరని గీతములటంచున్ అజ్ఞానివై ఆస్వాదించక నుంటివేని నీ జన్మ వ్యర్థమే....!
151.	దైవము ఉన్నాడంచున్ నమ్మిన భక్తులకున్ - ధర్మదర్శనమివ్వనే ఏ వేళన్ సంకల్పింతుడనే..! నా సత్

	సంకల్పమున్ సాగక నీకు, నీ సౌఖ్యంబు లెంచుకొని అధర్మపు రీతులన్ నాదగు సంస్థానమున్ నిల్పిన మీ నరులన్ లంచముల్ చూపి అన్యాయాక్రమముల్ నేర్పితిరి మీరున్ గాదే....!
152.	నా ధర్మ సంస్థానమున్. నా స్వధర్మ పాలనన్ సంక్షేమ నిలయంబై వెలయు ఆ శిరిడిన్ చేరితిరే చీడ పురుగులై.!
153.	పాలకుడు ధర్మ పరిపాలకుడైనన్ పాలించునది నేనైనన్ చిక్కని, చక్కని అమృత క్షీరధారలన్ — పంచగ నే వచ్చినన్ పరమ నీచులై మీ నరులు, నా పాలన్ నీరున్ కలిపి విక్రయింతురే....!
154.	విగ్రం వీగకుడు నా పాలు పడక పోరెక్కడికి ! నేనా ఫాలాక్షుడన్ — పాలింతునన్న మాట కట్టుంబడియె పరమ నికృత్యపు చేష్టలన్ సహించితిన్....!
155.	ఇహంబున్ అహంబున నర్తించినన్ - ఈ పరమాత్మన్ చేత పడక మానరే పరమాత్ముని సందేశంబుల్ పరివ్రాజకులై - పాలించిన నాడే పాలింతు మిము లోక పాలకుండనై....!
156.	మట్టున్ పెట్టక పోను లోక కంటకులనైనన్ మమతల పెంచినెంచి మానవతన్ పెంచి అనురాగ రాగములన్ అవధిన్ లేక మమతామూర్తినై, సాయిమాతనై నిల్చిన కారణంబునే నిప్పటి వరకున్ మీరు నిల్చి యుంటిరే....!
157.	భజనల్ చేయ భరింతునే - నేనెంత భక్తాద్రి భంజకుడైనన్! నే లోక కల్యాణ మూర్తినై అవతరించి అన్యోపదేశంబునన్ - లోక కళ్యాణమున్ చేయ చేయించన్ వచ్చితి ఇలన్...!
158.	నా ఆనతిన్ అవజ్ఞతన్ ఆలించక - నా కళ్యాణములు అట్ట హాసముగ చేసినన్ నే ఆనందింతునే ! నా ఆనతి వికృతి చేయన్....!
159.	అన్నార్తులన్, అనాధలన్ పిలిచి - పట్టెడు మెతుకులు పెట్టినన్ ఆనందింతు అది - నా కల్యాణమంచున్, హర్ష పులకాంకితుడనై...!
160.	నా సృష్టిన్ పచ్చగ పది మంది నిల్పినన్ - పరిపాలన గావించుటే - నా పాలనోద్దేశం....!
161.	వడ్డించెడి వాడు మన వాడైనన్ - అరగించ నీవా కడపటి పంక్తైనన్ వడ్డించువాడు లంచము మింగన్ నడ్డొంచక న్యాయమునకున్, వడ్డించిన నాలుగు పంక్తుల్ నిండునే..!
162.	నా సంకల్పము సంకీర్ణం నీ అజ్ఞత వల్లన్ - కల్పించి కడు కష్టముల్ పడిన నీవే కాని నేనుం కాదే ! పాలించ లేదు న్యాయంబనుచున్ ఈ సాయంచున్ నాపై నేడ్వ నీ అజ్ఞతకు అలిగి వీడెద శిరిడీ ఏ నాడైనన్...!
163.	అవురా ! ఆ భగవంతుడు నీ చేతి ఆట బొమ్మగ చేసి ఆడింతువా! వచ్చెద ఆ నరసింహావతారుండనై నీ డొక్కన్ చించెద డోలేల భోరున ఏడ్చెదవే....!

ॐ ॐ ॐ